

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 6. ÉVFOLYAM 11–12. SZÁM • 2009. NOVEMBER–DECEMBER

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme...”¹

Poseidonra!² – Ez aztán nekünk való idő! – szólta oda a kis celox³ orrában a kötelekkel bajlódó matróz a közelében álldogáló két utasnak, akikről azt hitte, hogy a hullámok játékos csobogásának hallgatásában merültek el. Ők azonban a látóhatárt figyelték, ahol egyre jobban kiemelkedet a tengerből a szárazföld, utazásuk célja.

– Úgy látszik, hogy neked sem hiányzik az Euraquiló⁴ – vetette oda a fiatalabb, jó megjelenésű férfi anélkül, hogy tekintetét levette volna a hajóhoz egyenletes sebességgel közeledő szigetről. És hogy az alexandriai egyetemen szerzett ismereteit gyümölcsöztesse, meg sem várta a matróz választát, a sziget nevezetességeiről kezdett beszélni. Az idős, komoly törvénytudó kinézésű útítarsa pedig nagy figyelemmel hallgatta az ékesszólás ajándékával gazdagon megáldott barátja rögtönzött előadását.

– A sziget óslakói pelasgok, achaiok és dórok voltak. Az ide vonatkozó hagyományok és történeti feljegyzések a műveltségnek szinte hihetetlenül magas fokáról beszélnek. Valamikor az egész Mediterrán kultúra kialakításában a legjelentősebb szerepet éppen ez a sziget játszotta! Most már elég jól kivethető a szigeten hosszában végigvonuló hegylánc.

– Az a csúcs milyen büszkén emelkedik a hegygerinc fölél! – veti közbe csodálkozásának hangot adva a másik.

– Talán meg is van rá az oka – válaszolt derűsen emez –, mivel az az Ida hegy fellegekbe fűrődő csúcsa, melyet a pogány görögök főistenük, Zeus születési helyének tartanak. Itt élt azután a mitológia szerint Zeus fia, a hatalmas Minoz király. Talán tu-

dod, hogy Homérosz, a nagy görög eposzköltő száz várost említ ezen a szigeten; azonban a virágzó városokat és a fejlett kultúrát az ember és az idő elpusztította, s belepte a por. Csupán néhány jelentéktelen település az, ahová megérkezésünk után elvihetjük az evangélium üzenetét.

– És most miféle emberek élnek itt?

– Nem hiszem, hogy olyanok, mint akik nagygyá és híressé tették annak idején ezt a helyet.

Nézd csak meg ezt a levelet, amit mesterünk, az apostol küld Titusz testvérünknek! Mindjárt itt az első lapon írja: „A krétaiak mindig hazugok, gonosz vadak, rest hasak.” Ezt az egyáltalán nem hízelgő jellemzést pedig éppen az idevaló, kréta származású Epimenidész⁵től idézi. Ő pedig csak ismerhette a saját fajtáját!

Gondolhatod ezek után, hogy milyen nehéz munkája lehet a mi fiatal szolgatársunknak, Titusznak ezen a misszióterületen!

– Hát érdemes volt akkor egyáltalán erre a viszontagságos és fárasztó útra vállalkoznunk, hogy elhozzuk hozzájuk az evangélium drága üzenetét? Hát érdemes volt-é itt maradni Titusznak, ahol oly nehéz a magvetés, amikor pedig odaát népes gyülekezetekben nagy érdeklődés mellett szólhatná Isten igéjét?!

– Hát érdemes volt-é... talán éppen ezen a kérdésen töprengett Titusz is, amikor váratlanul betoppant szobájába a két vendég, Zenás és Apollós – Pál apostol levelével. Ha volt a lelkében ilyen irányú bizonytalanság, amikor átfutotta az írást, kétségtelenül megakadt szeme ezen a soron: „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” Hogy e világot átfogó örömmüzenet értékének mélységébe bepillantást nyerjen,

Békés adventi várakozást, boldog karácsonyt és áldásokban gazdag új esztendőt kívánunk minden Kedves Olvasónknak!

először is megpróbálta felmérni, hogy mit jelentett az ő számára ez a tény. Az ő számára, aki görög születésű volt, görög nevelésben részesült, akit az iskolában még a pogány istenek tiszteletére oktattak. Visszaemlékezett arra, hogy mennyire nevetésgésnek tűnt előtte és a korabeli fiatalság előtt az a vallás, melynek istenei apró csínyeket követnek el. Láttá, hogy a hit lényegét nélkülöző vallás kereteit hogyan próbálgatják kitölteni a császár személyének kultuszával – eredménytelenül. Titusz tisztában volt vele, hogy mit jelentett az ő számára, hogy a megjelent üdvözítő kegyelmet ő is megragadhatta! Azután lelki szemével előtte megjelentek azok az arcok, akiknek ő ezt a megjelent üdvözítő kegyelmet prédikálja, kiknek keménysége miatt talán sokszor elfogta a csüggedés. Ezek között volt sok pogány arc, s az arcok mögött életek, megterhelve ugyanazokkal a kételyekkel, és problémákkal, melyek valamikor az ő kételyei és problémái is voltak. Ebből megértette, hogy nekik éppoly szükségük van a Jézus Krisztusban megjelent üdvözítő kegyelemre, mint neki. Láthatott hallgatósága soraiban sűrűn zsidó arcokat is. Az ezek mögött rejtőző életekből azonban már kihalt a messiási reménység, és helyét nyereség vágya, a meggazdagodás reménysége foglalta el. Milyen képet alakíthatott ki magának a pogány születésű Titusz a körében élő zsidóság vallásáról? Egyre inkább megmerevedő vallásos szokások egyre kevesebb tartalommal. Levonhatta tehát Titusz azt a következtetést, hogy nemcsak a pogányoknak van szükségük a Jézus Krisztusban megjelent üdvözítő kegyelemre, hanem a zsidóknak is. Titusz tudta, hogy

hiába büszkélkedik a görögség ihletett lelkű írók és művészek örökbecsű alkotások egész sorával, e nélkül az üdvözítő kegyelem nélkül elkárhoznának! Titusz tudta, hogy hiába gyűjtik raskásra a zsidók az ofíri aranyat, ébenfát és drágakövet. Mert az üdvösséghez nem drágaságokra, hanem Jézus Krisztus üdvözítő kegyelmére van szükség!

Most, mikor az Ige testté létele titkának mélységeit kutatom, a karácsony igazságai elevednek fel bennem újra: otthagya a dicsőséget, hogy engem részesévé tegyen az ő dicsőségének; szegénnyé lett értem, hogy őbenne kiapadhatatlan bőség birtokosa lehessen; szolgálai formát vett fel, hogy megváltva életem a bűn szolgaságából, élhessek neki szabadon! Ezek után bennem vetődik fel az a kérdés, hát érdemes volt-e egyáltalán az én elesett életem ekkora áldozatra?

Semmiképpen.

Legyen hála az Istennek, hogy mégis tetszett neki, hogy velem, érdemtelenül közölje kegyelmét a Betlehemben földreszállott üdvözítő Jézus Krisztus által!

Dr. Páth Géza

***

¹ Ez az írás 50 évvel ezelőtt, 1959-ben jelent meg a *Békehírnök* karácsonyi számában.

² A tenger istene a görög mitológiában.

³ Könnyű, gyorsjáratú vitorlászajó.

⁴ Viharos északkeleti szél.

A szerkesztő rovata

Az év végéhez közeledve egy igen gazdag – főleg missziós írásokat tartalmazó – számot adunk kedves Olvasóink kezébe, számos esetben bizonyos évfordulókra is emlékezve.

A vezércikket pl. dr. Páth Géza testvér írta 50 évvel ezelőtt. Folytatjuk Vass Ferenc testvér életútját bemutató cikkünket és közöljük azt a csoportképet, amit Vass testvér hiányol a Teológiai Szeminárium 75. éves jubileumi kiadványából. Természetesen nem ez az egyetlen kép, ami kimaradt, hanem több tucat, hisz egy emlékkönyvbe sajnos nem fér be minden. Igaz viszont, hogy ez egy nagyon fontos kép – amint az a névsorból is látszik.

Megemlékezünk a 175 éve elköltözött William Carey-ről és a 175 éve született C. H. Spurgeon-ről.

100 éves írások címmel visszatekintünk a 1909-es esztendőre, különösen érdekes apró cikkekkkel.

Gerzsenyi Sándor testvér tollából közlünk egy ötrészes karácsonyi mini „regényt”, két abszolút új versét, és egy „szösszenetet” – ahogy ő szokta mondani – „Vágyom a csend után” címmel.

„A herceg életútja” egy – szintén karácsonyi – kódolt „mese”, főleg gyerekeknek, akik bajlakodhatnak – reméljük örömmel – a rejtvényekkel is.

Ismertetjük az immár kész új Hét-halmi CD-t, amelynek címe: „A világ Üdvözítője”, valamint a 2. szőkepusztai gyermektáborról készült DVD-t.

Nem maradnak el a mindig népszerű rejtvények, dr. Sajben Klára kitűnő munkái, a hirdetések, a köszönetnyilvánítások, stb.

Még soha nem maradt el az ének „rovat” – Tóka Szabolcs testvérnek köszönhetően. Most egy pályázatra érkezett karácsonyi éneket igazított közlésre alkalmasnak, de leggyakrabban saját – az éppen aktuális „Jó Pásztor” témához igazodó – mini remekművel gazdagítja nemcsak lapunkat, hanem a magyar baptista ének-irodalom egészét is.

Itt szeretném megköszönni Huszta

Csaba lelkipásztor testvér és felesége, Valika nélkülözhetetlen segítségét, a lap előkészítő munkáitól az expedialásig, további sok erőt kívánva nekik szolgálataikhoz, valamint Tóth Dalma Titanilla munkáját, aki a kottagrafikákat készíti a kezdetektől.

Egy csoportkép erejéig megemlékezünk a Bükkzsérci Baptista Gyülekezet alapításának 100. évfordulójáról.

És végül, de nem utolsósorban köszönöm Kedves Olvasóink imádságát, áldozatos anyagi támogatását, ami nélkül nem jelenhetne meg a Jó Pásztor, és nem juthatna el olyan Olvasóhoz, akiknek gondot jelentene, ha nem ingyen küldenénk.

A közelgő ünnepekre gondolva békés adventi várakozást, boldog karácsonyt és áldásokban gazdag új esztendőt kíván minden Kedves Olvasónknak:

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő

A szolgálat útján

Vass Ferenc (1902–1991)

B. J.: *A faluban milyen híre lett Vass Ferenc megtérésének?*

V. F.: Említettem, hogy jöjjenek át a következő nap, hétfőn hozzánk Ilkre és tartsanak nálunk istentiszteletet. Ma sem tudom, hogy mi okból, de nem jött át senki. Elfelejtették, vagy egyszerűen nem vették komolyan a meghívást? Nos, ekkor én hívogattam a szomszédokat. A nagyszoba és konyha tele lett kíváncsi emberekkel, főleg fiatalokkal, mert elterjedt a híre, hogy Vass Feri megbolondult, vallási tébolyba esett... Természetesen nem az evangélium érdekelte őket, hanem engem akartak látni. Minthogy a varsányiak nem jöttek – más híján – én álltam az asztalhoz és keresetlen szavakkal elmondtam nekik, mi történt velem tegnap, vasárnap délelőtt. Bizonyásgtételemet – nem szégyellem – sírva mondtam el. Kertelés nélkül mondtam a szemükbe: „Ti olyan reformátusok vagytok, akik csak éneklitek: »Mi is hát térdet hajtunk, hogy rajtunk könyörülj kegyelmeddel« –, de nem térdelték le soha! A templomi szöszékre kiírtátok: »Jöjjetek el, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt!« (Zsolt 95:6), csakhát soha nem tettétek meg. Hiába jártam közétek a református templomba katolikus létemre.” Erre a falu leggazdagabb gazdájának a fia felkiáltott: „Azt mondtátok, hogy megbolondult ez a Feri. Ez nem igaz, hiszen ő többet mondott, mint Veres Gusztáv a mi papunk! Hát én ilyen prédikációt még nem hallottam. Úgy menjünk el innen, hogy mindenki tudja meg, Vass Feri nem

bolondult meg, nagyon is okos ember.” Ez az első bizonyásgtételem volt az, ami engem elindított a misszióutakra. El annyira, hogy – amint önéletrajzomban leírtam – mielőtt a Szemináriumba kerültem volna 1926-ban – azon a tájon 57 községbe kerültem el bizonyásgtevő körútjaimon.

B. J.: *Ha már itt tartunk, beszélj elhívásodról. Ki hívta föl a figyelmedet arra a karizmára, amelyet kétségtelenül Istentől kaptál? Hogy került egyáltalán előtérbe a teológiára való felvételedeknek a gondolata?*

V. F.: Magam nem tudtam, hogy a testvérek erről maguk között már tanácskoztak. Amint beszélgetésünk elején említettem, a gyülekezet két vénje ellenezte, hogy a teológiára menjek. Azt viszont támogaták, hogy laikus igehirdető evangélistának avassanak föl. Ennek a huzavonának a híre jutott el Pestre és emiatt jött le Varsányba Édesapád (Bányai Ferenc), Pisszmann és Baranyai testvér. Nem titkolt céljuk volt ennek a két ellenálló előljárónak a meggyőzése. Éppen a kiterjedt rokonság révén a gyülekezet jelentős része is az iskolázott prédikátor ellen volt. Nem prédikátor-ellenesek, csak egyszerűen puritánok voltak! Kemény tárgyalásra került sor, de eredmény akkor nem született. Hazatérve beszámoltak Udvarnoki András testvérnek, aki akkor nemcsak a gyülekezetek szövetségének, hanem a Misszió Bizottságnak is elnöke volt. Erre elhatározta, hogy személyesen jön el Varsányba. Jó lehetőségként kínálkozott egy újabb bemerítés. Akkor egy alkalommal 53 hitvallót merített be a Tiszába! Rengeteg zsidó jött ki Vásárosnaményból a Tiszához, de más vallásúak is tömegesen nézték végig a bibliai alámerítést. Ezután Udvarnoki bácsi, a szakállas pátriárka ott maradt, hogy tanácskozzék a gyülekezettel, ill. az előljárással. A két ellenzéki véntől megkérdezte: „Miért nem akarják Vass Ferencet elengedni, ha ugyanakkor most meg föl akarják avattni?” – „Mert ott urat nevelnek belőle!” – hangzott a lakonikus válasz. Ekkor a Bácsi a maga bölcs szelidségével így válaszolt: „Ha a Testvérek aranyat küldenek be a szemináriumba, mi azt fogjuk formába önteni. Ha ezüstöt, akkor pedig azt formázzuk. És ha vasat, akkor azt öntjük ki. A minőség értéke a Szentlélek dolga, nem a szemináriumé, és nem is a nagyvarsányi gyüleke-

zeté. A Testvérekre annyi tartozik, hogy megállapítsák, értékes fémeket küldenek-e be, vagy egyszerű vasércet.” Ez a mély bölcsesség lefegyverezte a két ellenálló vént, hogy beadták derekukat. Így kerültem föl 1926 őszén a budapesti Baptista Teológiai Szemináriumba.

B. J.: *Ki volt a két akadémikusod atyafi?*

V. F.: Az egyik a már többször említett Szűcs B. András, aki távoli nagybátyám is volt. A másik a legidősebb nővéremnek a férje, tehát a sógorom. Ennek ellenére mindkettő józan, kiegyensúlyozott, egészséges gondolkodású hívő hírében állott.

B. J.: *Akkor most ejtsünk néhány szót a teológiai éveidről.*

V. F.: 1926–1930 között, négy évig voltam a teológia hallgatója. Akkor még magasabb iskolai végzettséget nem követeltek. Hiába voltam jó fejű, könnyen tanuló gyermek, az otthoni sanyarú körülmények nem tették lehetővé, hogy a kötelező hat elemi elvégzése után továbbtanulhassak. Mit lehetett várni ott, ahol mindennap tíz éhes száj ülte körül az asztalt? Azonban a teológiai évek után a Medve utcai iskolában magánúton elvégeztem a négy polgárit. Az ismeretszerzésen túl még az a hasznom is származott belőle, hogy az iskolai okmányok bemutatása, no meg a nagy létszámú gyülekezeti tagság bizonyítása folytán mentesültem a kötelező katonai szolgálat alól. Ez idő tájt a kultuszminisztérium kiadott egy ilyen mentesítő rendeletet. Ezt még Somogyi Imre testvér talpalta ki sokunk számára.

B. J.: *Természetesen a te tanáraid is Udvarnoki András, Kristóf Domokos, Kemény Artúr testvérek voltak.*

V. F.: Igen. Legyen emléküik áldott! A most kiadott és a Szeminárium 75 éves jubileumára készült EMLÉKKÖNYV-ből sajnos kimaradt az 1926–1930 közötti hallgatókról készült fénykép. Sőt még csak meg sem említették a szerkesztők, hogy talán akkor volt a legnagyobb létszámú hallgatója az intézetnek, akik később jelentős gerincét alkották a hazai prédikátor testületnek! Ez súlyos hiányosság és csorbítása a históriának! 1926-ban 14 hallgatótársammal kezdtük az első évet, s ebből az egy Holfinger István kivételével az Úr kegyelméből mind megmaradtunk szolgálati helyeinken. Azért nem szeretném kihagyni Tóth Gábor testvért, aki két évet velünk

A Budapesti Baptista Teológiai Szeminárium oktatói és hallgatói az 1924–28-as, 1926–30-as tanévben.

Első sor, balról jobbra: Kovács Imre, Hetényi (Herter) Pál, Vass Ferenc, Gruber Károly, Meláth József. Második sor: Tóth Gábor, Mészáros Lajos, Kemény Arthur, Udvarnoki András, Kristóf Domokos, Mike József, Lőrincz Imre. Harmadik sor: Jakab Péter, Ruzsa Sándor, Barkóczy Pál, Bathó Kálmán, Gerzsenyi Albert, Reviczki Mátyás, Dobner Béla Jenő, Bretz Emil, Cserhalmi (Friedmann) Imre, Juhász Tivadar, Hoflinger István

töltött, és aki egyúttal zenei alapismereteket, harmóniumot tanított és vezette a teológusok férfitársát. Neki is sokat köszönhetek, mert prédikátori szolgálatom ideje alatt nagy hasznát vettem a zenei alapismereteknek. Evangélicizációs szolgálomban sokat jelentett nem csak a több hangszeren való játszás, de az alkalmas ének kiválasztásához szükséges ismeret, s még inkább lelkiület. Amikor évek múltán számos helyre visszatértem, már az utcán felismertek a gyermekek és kiáltoztak: „Gyertek, mert itt van az a Bácsi, aki új énekeket tanított!” Hogy legutóbbi otlétemkor miről beszéltem, arra a gyülekezet bizonyára kevésbé emlékezett, de arra igen, hogy milyen új énekeket tanítottam. Ismételten hálásan köszönöm ezt Tóth testvérnek, akinek öt héttel ezelőtt együtt voltunk a temetésén...

B. J.: Elmondhatom, hogy magam is sokat tanultam Tóth testvértől. Talán nem annyira zenei téren, mint más vonatkozásban. Alázatos, szorgalmas, fáradtságot nem ismerő életével – Édesapám után ő jelentette számomra a követendő mintaképet. A nélkülözést, a meg nem értést kevesen hordozták el olyan zúgolódásmentesen, mint ő. Amikor a harmincas évek végén bekerült a Standard gyárba rajzolónak, akkor lett fokozatosan tűrhető az öttagú család sorsa. Az a vágya, hogy az MBISZ zenei utazó titkára lehessen,

sajnos nem valósult meg. Ez igen megviselte, de ennek elsősorban finansiális akadálya volt. De haladjunk tovább.

V. F.: Amikor bekerültem a szemináriumba, harmadéves tanulótársaim is akadtak. Ezek öten voltak, akik még az Aréna (ma Dózsa György) út 74. szám alatt ideiglenes intézetben kezdték el tanulmányukat. Amikor 1926 őszén megnyitották a II. kerületben a Margit rakpart 29. szám alatti saját tulajdonunkat képező épületet, oda 19 hallgató érkezett.

B. J.: Térjünk rá felavatásodra és a lelkipásztori szolgálatba való beállásodra.

V. F.: Bizonyára emlékszel, hogy a háború előtti időkből szokásban volt Halottak napján (Mindszentkor) az ún. temetőmisszió. Sokfelé a gyülekezet kivonult egy-egy elhunyt testvér sírjához, sőt sokszor nem is egyhez, ahol rendszerint a gyülekezet énekkara énekelt néhány „hívogató” éneket. Majd az összegyűlt, halottaira emlékező közösség előtt 10–15 percig tartó igehirdetés következett. Sőt ilyenkor „Olvasd”-ot, meg egyéb traktátust osztogattak az atyafiak. Az érdeklődőket pedig meghívták az istentiszteletre.

B. J.: Ilyen szolgálatban magam is részt vettem már kora ifjúságomtól fogva pl. Pest-erzsébeten. Köztudomású, hogy pl. a Wesselényi utcaiak Meyer testvér, míg a József utcaiak Baranyai János testvér Kerepesi teme-

tőben lévő sírjához vonultak ki. A Nap utcai testvérek is, és általában szerte az országban rendszeresen végeztek ilyen szolgálatot.

V. F.: 1928-ban a Halottak napi szolgálatra a szemináristák közül engem hívtak meg Tatabányára, ill. az akkori elnevezés szerinti Felsőgallai gyülekezetbe. Ez a nap igen alkalmas volt mindig arra, hogy az Ige szívközelségbe kerüljön. Hiszen ilyenkor általában mindenki elmélyed az emlékezésbe, rádöbben a földi lét múlandóságára. Ilyenkor valahogyan mindig könnyebb szót érteni még a legkeményebb emberrel is... Amint felálltam bizonyosságot tenni, olyan erőteljesen beszéltem, hogy a temetőben távolabb lévők is felfigyeltek az igehirdetésre és oda gyülekeztek körénk. Ez az érdeklődés és a szolgálat nagyon jólesett a gyülekezet tagjainak, mert az idő tájt maguk is nehéz próba alatt álltak. Sebet hordoztak. Annak előtte két évvel a gyülekezet egyharmada csatlakozott a vehemens erővel, sőt erőszakkal megindult pünkösdisták mozgalomhoz. Köztudott, hogy hazánkban ez a mozgalom először Kispesten vert gyökeret. Ott és a szomszéd pesterzsébeti gyülekezetben szedte első áldozatait. Aztán Felsőgallához nem messze alakult egy bázisuk, így ez a gyülekezet is elszenvedte ezt a megosztó kárt. Az előjáróság még aznap felkért, hogy minden második vasárnap keressem fel őket és szolgáljak közöttük. Természetesen ki kellett kérjenek a teológia igazgatójától, Udvarnoki testvértől is. Mivel jól éreztem magam közöttük és éreztem ragaszkodásukat, nem csak az évközi vasárnapokat, de még a nyári szünetre is vállaltam. Igaz, hogy csak egy hónapot, mert szülőföldem is várt a szünetőre. Margittai Lajos és Czine Ferenc testvérek is igényt tartottak ottani szolgálatomra. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy az adakozás terén a mi közösségünk akkortájt sajnos igen elmaradott volt... „Az ingyen vettétek, ingyen adjátok.” (Máté 10:8) – jézusi utasítást tévesen értelmezték számos területen. A gyülekezetek egyszerűen neveletlenek, vagy ha úgy tetszik, tájékozatlanok voltak a rendszeres adakozás terén. Talán hihetetlen, de Szabolcs-Szatmárban végzett két és fél hónapnyi szolgálatom után még az útiköltséget sem térítették meg az atyafiak... Hatnapi kemény kubikolással kerestem 24 pengőt, hogy eljuthassak Szabolcsból Felsőgallára.

B. J.: Sajnos, ezzel nem mondtál újat, hiszen missziótörténetünkön végigvonul a

szűkmarkúság, fukarság szelleme. Számos történetet ismerek Édesapám elmondása alapján is. De kissé visszatérve a hazai pünkösdi mozgalom kezdeti szakaszára, az idő tájt, 1929-ben vállalta el édesapám a pesterszébeti gyülekezet pásztorlását. Ott hasonló volt a helyzet, mint Felsőgallán. Kíspést közelebb volt hozzánk... Erzsébeten is a gyülekezet fele elment, míg a megmaradt rész is főtözött volt az „új” eszmétől. Szüleim elképzelhetetlenül sok munkát végeztek, hogy mentsek, ami menthető... S a maradék meg-erősödjék bibliai meggyőződésében. Ennek taglalása szintén külön téma lehetne.

V. F.: Visszatérve szemináriumi éveimhez, az utolsó évben, vagyis 1930-ban vettem kézhez a felsőgallai gyülekezet hivatalos meghívását. De utána nemsokára megérkezett a nagyvarsányiak meghívása is. Sőt egy küldöttség is feljött Udvarnoki bácsihoz, kérve, hogy támogassa őket ebbeli szándékukban. Csakhogy én már ekkorra ígéretet tettem a felsőgallai gyülekezetnek. Tény, hogy néhány éjszakát álmatlanul töltöttem, hiszen a szülőföldnek mégiscsak nagy volt a vonzása! Elgondolkodtató volt, hogy a felsőgallai gyülekezetnek akkor – írj és mond – mindössze 29 tagja volt és mégis volt hitük és bátorságuk a lelkipásztor-meghíváshoz. Nem tehettem mást, mint ügyemet az Úrra bízni. Mai gondolkozással fontolóra venném, hogy merjem-e vállalni, vagy sem? De akkor nemcsak a lelkesedésem volt nagyobb, de talán még a hitem is... Meg akartam téríteni – a mai összevonás során – a kb. 30 ezres bányatelepülést! Ugyanis akkor Tatabánya, Felsőgalla és Bánhida még különálló települések voltak, de a bányászat révén mégiscsak ipari egységet képeztek. Arról nem is beszélek, hogy miként dotáltak. Olyan nyomorúságos helyzetben voltam, hogy három és fél évig házasságkötésre sem gondolhattam. Nyolc év alatt csupán egyszer kerültem olyan helyzetbe, hogy saját pénzből vehettem 8,5 mázsa szenet... Kérdezhetné valaki, ha annyira szerettek, ez hogyan fordulhatott elő? Ez nem szeretet, hanem súlyos gazdasági helyzetből adódó ínség kérdése volt. A bányászok 14 napból csak 5 napot dolgozhattak, viszont az ötnapi keresetből két hétig kellett táplálkozni, ruházkodni, gyermekeket iskoláztatni stb. A bányatársaságnak vissza kellett fogni a termelést, mert egyszerűen képtelen volt a szenet eladni! Szénhegyek álltak eladatlanul... Ezért nem házasodhattam éveig, nehogy egy koldusból kettő legyen.

(folytatjuk)

175 éve költözött az örök hazába William Carey, az újkori külmiszió atyja

Dr. William Carey (1761–1834), India legnagyobb misszionáriusa, angol baptista tudós-lelkipásztor, bibliafordító

William Carey életrajzát a „Jó Pásztor” 2005. július–augusztusi számába közöltük. Most a legelső számunkból (2004. június) idézünk egy írást róla, aki kétségtelenül az egyik legeredményesebb missziómunkás volt a világon valaha élt baptisták között.

Az 1700-as években Angliában egy tizenéves fiú fölmászott egy magas fára, aminek a csúcán a vékony gallyak között volt egy madárfészek. Természetesen a fészket akarta leszedni. Lezuhant. Aztán újra. Harmadszor úgy esett, hogy eltört a lába. Pár héttel később – még bekötött lábbal – otthon hagyta édesanyja. Ráparancsolt, ne hogy ki merjen menni a házból. Amikor aztán hazaért, a fiú kipirult arccal dicsekedett – kezében a fészkekkel: „mégis sikerült!”... „Ha elkezdek valamit, azt mindenáron befejezem.” A fiút William Carey-nek hívták – ahogy magyarul szokták mondani: Kéri Vilmosnak.

20 évvel később – immár a Jó Pásztor irányítása alatt – a baptista gyülekezet lelkipásztora volt, meg tanító és persze cipész! Lakásában a cipézszerszámok mellett fő helyen volt a Biblia, de ott volt Cook Kapitány híres könyve, szótárak és térképek társaságában.

Álmos gyülekezte volt. 1792. május 31-én Nottinghamban Ézs 54:2 alapján arról prédikált, hogy Isten nagy dolgokat vár tőlünk. Az igében ez áll: „Szélesítsd ki sátorodat!” Tőle származik a mondás: „Várjatok nagy dolgokat Istentől és készüljétek nagy dolgokra Istenért!” A lelkes prédikációt hallgatva az emberek nem hatódtak meg, nem sírtak, hanem mint máskor, indultak haza. Carey odarohant egyik barátjához és így könyörgött neki: „Ne engedd, hogy elmenjenek, hívd vissza őket!” – És azon a napon megalakult a Külmisziós Társaság, amelynek első misszionáriusa maga Carey lett.

Pál apostolnak egyszer egy látomása volt (ApCs 16) Troászban. Egy macedón férfi hívta... Ázsiából Európába. Carey az alvó Európából az ébredő Ázsiába, konkrétan Indiába indult Jézus hívására. Ekkor 33 éves volt. Jézusi kor. 40 évet dolgozott Indiában. (Most nem térek ki arra, hogy az általa alapított baptista nyomda készítette el a magyar Kőrösi Csoma Sándor tibeti–angol szótárát, pedig érdekes téma!) Indiában gyárat alapított, megtanult 12 nyelvet, fölépített egy missziói központot, lefordította a Bibliát, könyveket írt, szótárakat szerkesztett, doktor és egyetemi tanár lett, India első misszionáriusa. Ez mind misszió! Nem beszélt róla, hanem csinálta.

40 évvel később egy fiatal tanár érkezett Indiába a missziótársaságtól. Meglátogatta a 73 éves Carey-t. Másodszor járt nála, amikor a fehér kabátos kis ember a távozó „utódot” visszahívta. „Duff öcsém! – mondta – Ha elmentem, egy szót se többet dr. Carey-ről, csak dr. Carey nagy Megváltójáról!”

***

William Carey és C. H. Spurgeon „portréit” a 2000-ben átadott Milleniumi emlékpark (Budapest VI. ker., Benczúr u. 31.) bronz domborművei alapján közöljük. A teljes sorozatot (14 műalkotás) Bánkúti István szobrászművész készítette (V. ö.: Dr. A. M. Ezredfordulók, Milleniumi album, Budapest 2001, KIT Képzőművészeti Kiadó és Nyomda)

100 éves írások

1909. december 15-én jelent meg a Békehírnök az évi 23. száma. Ez már a 15. évfolyam volt. (Felelős szerkesztő Csoják Attila.) Idéziünk belőle néhány írást:

„Legszébb karácsonyi ajándék gyermekeink számára a »Kis Énekes« című könyvecske a vasárnapi iskolákban általános használatra. Tartalma körülbelül 180 ének.

Nem új énekek mind, hanem a Sion Énekeiből és egyéb énekes könyvekből összeszedve és néhány eddig még meg nem jelent énekkel megtoldva. Az utolsó hónapokban nagyon megnyilvánult az óhaj ilyen könyv összeállítása iránt, mivel a gyermekek szűkölködnek hiánya miatt, s ez okból úgy igyekeztünk, hogy karácsonyra megküldhessük mindenüvé, ahol annak használatát kívánják.

Úgy igyekeztünk, hogy igen olcsó legyen, s azért egy darab kartonkötésben 50 fillér és vászonkötésben pedig 65 fillér. Igen alkalmas karácsonyi ajándék. Kérjük a megrendeléseket mielőbb megtenni.”

Nem lenne időszerű ma is megjelentetni egy baptista „Kis Énekest” gyermekeinknek?

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu

Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

Az „Adakozások” rovatban szerepel a „Misszióiskola”, az „Országos Szövetkezeti Pénztár”, a kisújszállási, a miskolci és a vámospércsi imaházépítés, valamint a Kiskőrösi Menház.

Ez utóbbi kapcsán idézzük a természetbeni adományokat nemcsak érdekességként, de buzdításul is.

„Élelmi cikkekben. November havában. Soltvadkert Bienes József 1 zsák burgonya, 2 csibe és zöldség. Halasról: Bukli Imre 3 zsák burgonya, liszt, 10 liter bab és 1 liba. Daló Sándor 1 zsák burgonya. Pákozdi Antal 2 pár papucs. Poláczek József 1 zsák burgonya és gyümölcs. Zseni Lajos 8 kiló liszt. Szűcs Imréné 8 tojás, 8 kiló főzelék. Fülök Györgyné 4 tojás, 4 liter bab. Balla Józsefné 2 liter zsír. Tót v. Ferenczné 1 zsák burgonya. Forgó Antalné 3 liter bab. Csengődről egy Barátunk 1 zsák burgonya. Csávolyról Kangli János 1 kenyér, 1 zsák liszt, 8 liter tej, 1 liter zsír. Orgovánról Ficsór Sándor 1 zsák burgonya, 2 csibe. Dabi Nőegylet 20 kg élelem és 10 kg liszt. Hajdúböszörményből Tóth Mátyásné 8 kiló hús. Kiskőrösről Balázs György 1 zsák búza, 1 zsák kukorica, 1 zsák burgonya. Balázs András 1 zsák káposzta, 1 zsák burgonya. Viczián Mihály 1 zsák burgonya.

Az Úr pótolja ki sok javaival a hű adakozók adományait. Boldog Karácsonyt és Új évet kívánnak az öregek. Horváth Márton menház-gondnok.”

***

Különfélék Szilveszter estéje

A hagyomány szerint a régi pogányok Rómában az év utolsó estéjét mindenféle pajzánssággal, lakmározással és sokféle balgatagsággal töltötték el. Ezen pogányos szokás Szilveszter római püspököt, kinek Konstantin császár megtérésére is nagy befolyása volt – nagyon bántotta. Amiért is azon gondolkodott, hogy milyen úton és milyen eszközzel lehetne ezen rossz szokást megszüntetni és helyette valami jobbat létrehozni. Ekkor azon szerencsés gondolatra jött, hogy a keresztyén templomokban és imaházak-

ban esteli istentiszteletet rendezzen s így élesen ki fog tűnni az év utolsó estéjének eltöltésében is a pogányok és keresztyének közötti különbség.

Ettől kezdve a keresztyének Rómában az év utolsó estéjén imádkozni, énekelni és Isten Igéjét hallgatni gyűltek össze; a pogányok ellenben dobzódni és kéjelegni. A keresztyének összejöttek, hogy csendes ájtatosság mellett magukba szálljanak; a pogányok pedig, hogy mindenféle ostoba trágárságot űzzenek. A hatás nem maradt el.

A pogányok rossz szokásaiktól megundorodtak és az istentiszteletre siettek inkább. Lassan csend lett azon estén Róma utcáin; a jó legyőzte a rosszat. Ezen jámbor püspök nevére neveztetett aztán el az év utolsó estéje „Szilveszter esté”-nek.

Sajnos, a régi rossz szokás ma is dívik és nagyon kellene, ha azon este eltöltésének módja alaposan megváltoznék.

(Békehírnök, 1909. dec. 15.)

***

Zsidók ezen a földön

Tudjuk, hogy az Izráel szét van szórva az egész földtekén. És szétszórva marad mindaddig, míg meg nem tér és a nagy Messiást fel nem ismeri. Jeruzsálem elpusztított, a szüntelen való véres áldozat régen megszűnt, a mózesi istentiszteletet végrehajtani nem tudják, nyelvüket legnagyobb részben teljesen elfelejtették és sem a papi hivatalt, sem a lévitaságot nem gyakorolhatják.

Jelenleg a legtöbb zsidó van Oroszországban (5 080 000), azután mindjárt Magyarország és Ausztria következik, ebben a két államban összesen: 1 994 000 zsidó van, harmadik sorban legtöbb van az Észak-Amerikai államokban (1 136 000), Németországban 590 000, Romániában 269 000, Afganisztánban 184 000, Angliában 179 000, Marokkóban 150 000, Hollandiában 104 000, Franciaországban 86 000, Törökországban 82 000, Palesztinában 78 000, Kaukázusban 58 000, Algériában 57 000, Abesszíniában 50 000, Olaszországban 47 000, Tuniszban 45 000, Perzsiában 33 000, Dél-Afrikában 30 000, Bulgáriában 28 000, Egyiptomban 25 000, Indiában 22 000, Arábiában 20 000, Kanadában 16 000, Svájcban 13 000, Belgiumban 12 000, Görögországban 8400 stb.

175 éve született Spurgeon

Spurgeon, akit gyakran neveztek a prédikátorok fejedelmének, egy 17 gyermekes prédikátor családban született, első gyermekként. Tizenhat éves korában tért meg. Önszorgalomból megtanulta a bibliai héber és görög nyelvet, és – jórészt önképzéssel – kora máig ható legkiemelkedőbb baptista igehirdetője lett.

Mivel London akkoriban legnagyobb csarnoka nem tudta befogadni rendszeresen az Igére szomjazókat, fölépítette a 7000 férőhelyes „Metropolitan Tabernacle” nevű imaházat, ahol 30 éven keresztül prédikált... Árvaházat, teológiai iskolát létesített, igehirdetéseit gyorsították, és szinte azonnal kiadták. (A „Jó Pásztor” 2007. május–júniusi számában közöltük megtérésének történetét.) Legtöbb könyve magyarul is megjelent. „Minden kegyelem” c. könyvének egy cikkével emlékezünk rá.

– am –

C. H. Spurgeon (1834–1892)

**Anglia legnépszerűbb baptista prédikátora.
Árvaházat és teológiai főiskolát alapított**

szomjas embereket. Nagy baj, ha a vezeték eltörik. Szomorú látvány Róma környékén az ősi vízvezeték, amely többé nem szállít vizet a városba, mert az ívek megtörték, és a csodálatos szerkezetek romokban hevernek. A vezetékét épen kell tartani, hogy szállíthassa a vizet. Ugyanígy kell hitünknek is igaznak és egészségesnek lennie, hogy alkalmas csatornája legyen Isten felénk áradó kegyelmének.

De azért újra emlékeztetlek arra, hogy a hit csak a csatorna, nem pedig a forrás, és nem szabad azt a minden áldások isteni forrása, az isteni kegyelem fölé helyezni. Sose csinálj Megváltót a hitedből, se ne gondold róla, hogy önálló forrásává lehet az üdvösségednek! Életünk alapja az, hogy „Jézus Krisztusra tekintünk”, nem pedig a hitünkre. Az igaz, hogy hit által minden lehetséges; de az erő nem a hitben van, hanem Istenben, aki felé hitünk irányul. A kegyelem a mozdony, a hit pedig a lánc, amelynél fogva lelkünk kocsija odakapcsolódik a nagy mozgóerőhöz. A hit által való megigazulás nem azt jelenti, mintha a hit valami kiváló jellembeli sajátosság lenne, hanem csak azt, hogy Jézus Krisztus igazságát hit által ragadjuk meg és sajátítjuk el. Lelkünk békéje sem saját hitünk szemléléséből fakad, hanem Krisztus a mi békességünk, akinek köntöse szélét ha hitünk megérinti, belőle árad lelkünkbe (v. ö. Mk 5:25–34).

Ezért tudnod kell, drága barátom, hogy ha gyöngye is a hited, azért még nem kell elveszned. Reszkető kézzel is át lehet venni aranyból való drága ajándékot. Az Úrban való üdvösséget elnyerhetjük, még ha akkora hitünk van is csupán, mint egy mustármag. Mert az erő Isten kegyelmében rejlik, nem pedig a mi hitünkben. Ha nagyszerű üzeneteket lehet közvetíteni egészen vékony dróthuzalokon, akkor a Szent Szellem is elérkezhet a szívünkbe még olyan gyenge hit közvetítésével is, amely a hajszáldróthoz hasonlóan látszólag a saját súlyát is képtelen elhordozni. Többet gondold arra, akire nézel, ne annyira a nézés mikéntje foglalkoztasson! Sőt, ne is törődj magával a nézéssel, azzal törődj, amit látsz, és ne láss semmi mást, csak Jézus Krisztust és Istennek benne kijelentett kegyelmét!

KEGYELEM BŐL HIT ÁLTAL

„Kegyelemből tartattatok meg, hit által” – (Efézus 2:8)

Úgy gondolom, helyes lesz, ha olvasóim figyelmét most üdvösségünk forrására, Isten kegyelmére irányítom. „Kegyelemből tartattok meg.” Mivel Isten kegyelmes, azért lehetséges, hogy a bűnös ember bocsánatot nyerjen, megtérjen, megtisztuljon és üdvözüljön. Nem mintha az emberben valaha is lenne bármi jó, amiért üdvösséget kaphatna, hanem csakis azért, mert Isten szeretete, jósága, irgalma, együttérzése, könyörülete és kegyelme határtalan. Időzzünk most tehát egy kissé a forrásnál, és nézzük az élet vizének tiszta folyóját, amely Isten és a Bárány királyi székéből fakad.

Micsoda beláthatatlan mélysége van Isten kegyelmének! Ki tudja megmérni szélességét, kikutatni mélységét? Mint Isten valamennyi tulajdonsága, ez is végtelen. Isten telve van szeretettel, mert „az Isten szeretet” (1Jn 4:6). Isten telve van jósággal. Isten lényege a határtalan jóság és a szeretet. És mert „örökké tart szeretete” (1Krn 16:34), nem akarja az embert elpusztítani, sőt a bűnösöket

magához hívja, hogy bocsánatot adhasson nekik.

Mindezt jól jegyezd meg; különben eltévelyedsz, mert csak a hitre tekintesz, amely az üdvösségnek a csatornája, de elfeledkezel a kegyelemről, amely magának a hitnek is a kútfeje és forrása. A hit Isten kegyelmének munkája mibenünk. Senki sem mondhatja Jézus Krisztust Megváltójának, csak a Szent Szellem által. „Senki sem jöhet énhozzám – mondta Jézus – csak ha az Atya vonzza őt, aki elküldött engem” (Jn 6:44). Így a hit is – amely nem más, mint hogy Krisztushoz megyünk – ennek az isteni vonzásnak a következménye. A kegyelem végső célja az üdvösség; a hit, akármilyen lényeges is, csupán egyik fontos része, eszköze, ereje a kegyelemnek. „Hit által” üdvözülünk, de az üdvösség maga „kegyelemből” van. Figyelj erre az Igére, mintha angyalok harsonája zengené: „Kegyelemből tartattatok meg”. Micsoda boldogító hír ez a méltatlanoknak!

A hit szerepe az, ami a csatornáé, a vízvezetéké. A kegyelem a forrás és az áramló víz, a hit pedig a vízvezeték, amelyen át a kegyelem folyama árad, hogy felüldítse a

MEGSZÜLETETT, ÉS MI CSODÁLJUK ŐT!

Első fejezet

Bozontos haja-szakállá miatt öregebbnek látszik, mint amilyen, pedig ereje teljében van. A meredek magaslat tetején álló kőházban tölti immár a hetedik szombat-éjszakáját. Ilyenkor csak hajnaltájt indul a lenti erdőszéli otthonába, hogy egy kicsit aludjon is. Egész éjjel a csillagos égboltot vizslatja. Belátta, hogy érdemes volt megvásárolnia a kínai kereskedőtől azt a súlyos, hosszúakás műszert. Mintha a fogát húzták volna, amikor ki kellett fizetnie az árát.

Azóta azonban megváltozott az élete. Hat héttel ezelőtt különösen, amikor azt az új égi jelenséget fölfedezte. Előbb kettős csillagnak nézte, konstellációnak gondolta. De az a csillag egyre fényesebbé válik. Üstökös nem lehet, nincs csóvája. Tehát egy új égi üzenet. Valahol új király született e sáros földgolyón. Órá mutat.

Ezt közelről is látnom kell! – gondolja magában. Néhány jó barátját már fölkereste. Bellekesedtek ők is. Az egyiket királyi leszármazottnak tartja mindenki. Szép arcú, délceg dalia. A másik a földesúr fia, félelmetes harcos, a szomszédos ország hadseregének egyik főtisztje.

Összebeszéltek, hogy tesznek egy nagy utazást nyugatra, amerre a csillag mutat. Ha új herceg látott napvilágot valahol, illendően köszöntik, megajándékozzák királyi módon, és a támogatásukról biztosítják.

De hol találják? – Az „öreg” csillagbúvár már talált két halvány nyomot. Régi-régi tekerestöredék, rajta elmosódó szócska, csupán három betű: J U D ... Másik egy égetett cserépdarab, ott is egy sor, efféle olvasható, ha nem tévedt: M I K ... J A H É S B E T ... H E M.

Elmondta barátainak: ez azt jelenti, hogy van valahol a világon egy ország, szerinte JUDEA, ahol MIKEÁS próféta rámutat BETLEHEMRE. Ott született az új király.

Elég ennyi egy józan embernek?! Hagyjon itt mindent a bizonytalanságért? Barátaival együtt döntött. Elindulnak!

Az úti poggyász már összerakva. Élelem, takarók, fegyver. Az állatok felkészítve. Egy karaván indul három hét múlva. Csatlakoznak hozzá.

Második fejezet

Juszuf, a pásztor így beszél magáról:

A földesúr háznépéhez tartozom gyermekkorom óta. Itt legeltetünk, mert juhász vagyok, a betlehem-i városi réteken. Dimbes-dombos terület, a völgyben gyérvízű vádival. Ha kiszárad, vannak kútjaink, ott itatunk.

Nagy a nyáj, és mintegy egy tucat az őrző legények száma, akik alattam dolgoznak. – Olyan volt az az éjszaka is, mint a többi. A nyájak a hodályban, az emberek a szénakazlak körül. A tűz leégett már, csak parázslott.

A birkák elcsendesedtek, bár az akolban mindig van mocorgás, lökdösődés. A fiúk a takarók alatt. Egyik-másik még sutyorgott, hal-kan beszélgettek, aztán csend. Én szoktam az első órseget adni, egy családos galileai férfi a társam.

A pajta oldalánál dülve hallgattam, mit magyaráz a komám. Sokszor elmondta már, de nem számít.

Olyan volt a levegő, mint mikor változni kíván az időjárás. Sajgott a bal csípőm. Nézelődtem, aztán lekoppant a szemem. De a neszekre fel szoktam ébredni.

Arra riadtam, hogy fentről nagy fényesség árad. Ránk is, meg az egész tájra. De ez még semmi! Hanem hirtelen énekeszó is harsant a magasból.

Ekkor már kezdtek életre kelni a társaim is. Mind meg volt rémulve, akárcsak én magam is. Felugráltak, ide-oda futkostak, némelyik még ordibált is riadtan. – Mi van? Mi történt?! – kérdezték. Amikor már majd megbolondultunk a félelemtől, egyszer csak egy magas, tiszta hang kiáltott bele a zűrzavaros éjszakába.

Ne féljete, pásztorok! Nincs veszély. Nagy örömet hirdetek inkább. Ezen fog majd örülni mindenki. Megszületett a Messiás! Itt, a közelben. Dávid városában, Betlehemben. Rátalálhattok ti is, csak egy kis pólyás babát keressetek! Ott fekszik egy jászolban, egy istálló mélyén.

Ijedt ugrándozásunk dicsőítő táncikálásba fordult.

Na, emberek, rajta, induljunk! Keressük meg azt a kicsiny Údvözítőt! Aki előbb rátalál, fűjjön a sípjába, hogy oda rohanhassunk mind.

Ki mit tudott, vittük magunkkal. Egy kis ezt-azt, tejet, sajtot, maradék lepényt. Ha már így esett, ne menjünk ajándék nélkül.

Meg is leltük őket egy szeráj hátsó traktusában. Az apa épp rendet rakott maguk körül egy háromágú favillával. Az édesanya kimerülten aludt, a pici kis élet pedig mocorgott, szemlélődött. Minket is mintha látott volna, mert ránk mosolygott kedvesen.

Harmadik fejezet

Sokfelé probléma a jó ivóvíz. Mi Názáretben erre soha sem panaszkodhattunk. A mi házunktól is egy kőhajítánsyira ott a forrás, a szomszéd

kertjében. Bejárhat oda bárki. Barátságos emberek a lakók. Acsmester a gazda. Ő már nem túl fiatal, de a felesége gyönyörű fiatal asszony.

Hallatszott valami szóbeszéd, amikor teherbe esett. Állítólag egy angyal is alá szállt hozzájuk. Mindenki másképp meséli.

De amikor már közel lehetett az órája, láttuk ám, hogy a férfi lázasan csomagol. Két erős vászonzsákba rakja a famegmunkáló szerszámaikat. Szénát göngyölget nem túl nagy kötegekbe.

Biztosak voltunk benne, hogy hosszabb utazásra készülnek. Megyek egyszer hozzájuk két üres tömlővel, vízzel. Lerakom a tele edényeket, mintha pihennék. Épp jön ki az ember az istállóból. Köszönünk egymásnak.

Adj' Isten, szomszéd! Mondja már, készülnek valahová? Minden jel erre mutat. – Hát az összeírásra. Hallhatta maga is, kihirdették. – Miért kell amiatt elutazni? – Mert mi itt lakunk ugyan, de nem vagyunk názáreti születésűek. – Hanem, hol születtek? – Mindketten Júdeában. Pontosabban Betlehemben. – A királyi városban? – Igen. – A végén még kiderül, hogy királyi sarjadék lakik a szomszédáságunkban. – Meglepődne, ha így lenne? – És mikor indulnának? – Bizonytalankodunk, mert az asszony mindenórás. Nehogy utazás közben érkezék el az ideje! – Majd mi is elmondunk érte egy fohászt, hogy minden szerencsésen történjék.

Másnap korán reggel látjuk ám, hogy elindulnak déli irányba, ahogy kell, Jeruzsálem felé. A számár felmállházza, a csomag tetején a fiatalasszony kuporog, József bátyó pedig fogja a kötőféket, és vezeti az állatot.

Negyedik fejezet

Jó reggelt, fogadós uram! Az összeírásra érkezünk volna mi is, Betlehembe. Tudna két személynek szállást biztosítani? – Tisztelettel üdvözlöm a kedves vendégeket! Hát hogyan tudnék! Foglaljanak máris helyet ennél az asztalnál. Te lány! Hozz valami innivalót a mi fúradt vendégeinknek! Vacsorát szintén parancsolnak, ugyebár? Van itt minden, ami egy utasnak kívánatos. Tessék, tessék!

Nem fér hozzá kétség, hogy ahol pénz van, ott minden van. A fogadó két folyosóján, mindkét oldalon kényelmes, kétágyas szobák várják a vastag pénztárcájú hölgyeket, urakat.

Leülnek az új vendégek, és az ital megoldja a torkukat. De a vendégfogadósát is. Egy valamire való vendég ugyanis nem fukar.

És a fehér köténes gazda hirtelen elbeszéli legújabb élményét egy názáreti házaspárral. Azok is az összeírás miatt érkeztek. Ő felajánlotta nekik legszebb szobáját, de mindjárt kiderült, hogy ezek a jóemberek agrórszakadt iparos-félék. A férfi legfeljebb ledolgozatná, ha szállást kapnának valahol, de arra meg nincs ideje.

Láttam én, hogy állapotos a nő. De hát, kérem, én is a piacról élek! Nem fogadhatok be mindenkit ingyért. Vagy akárkít, no de egy filér nélkül?

Mégis megessett rajtuk a szívem. Ilyen nagy hassal! Csak meg kell pihenniük valahol. Mondom az egyik szolganak, vigye őket a hátsó udvarba. Van ott egy nyitott, barlangszerű állatszállás. Lökjön be nekik néhány öl szalmát, száraz és védett lesz átmeneti otthonuk.

Nem, ne hálálkodjanak! – mondom nekik. Ennyivel én is tartozom egy honfitársamnak.

Hogy ez mikor történt? Néhány órával ezelőtt. Még fent volt a nap, amikor jöttek. Az egyik főző asszony szerint lehet, hogy még az éjtel meg fog szülni ez a nő. Nagyon kíváncsi vagyok, fiú lesz-e, vagy lány.

Az ember Józsefként mutatkozott be. A párját pedig Máriának szólította.

Ötödik fejezet

Az örök parancsnoka, egy széles vállú katona, mélyen meghajolva szólítja meg a királyi lakosztály felügyelőjét: Üzenetem van öfelsége számára. Nemrég távolkeleti kinézetű vendégek érkeztek a palota udvarába. A királlyal szeretnének találkozni.

Így kezdődött. És hamarosan már a fényes berendezésű nappaliban ülnek a vendégek. Várják éppen Heródes öfelsége megjelenését.

Szükszavúan elmondják neki, hogy egy égi jel vezetésével idáig jutottak. Ha ez Júdea, akkor jó helyen járnak. Született-e mostanában gyereke a királynak valamelyik feleségétől?

Heródes meglepődik a nyílt kérdésre. Fokozódó érdeklődéssel kezdi kikérdezni a ragos személyeknek látszó vendégeket. Minden apróságra odafigyel. Majd pedig jókívánságait fejezi ki.

Amennyiben rátalálnátok valahol, mert ebben a palotában nem született új herceg, ti csak fejezzétek ki előtte hódolatotokat, meg az enyémet is. Utána, nagyon kérlek benneteket, küldjétek nekem üzenetet. De még jobb lenne, ha visszatérnétek a pontos információval hozzám. Hogy aztán én is elmehessek, és ahogy egy királyhoz illik, kifejezhessem mély tiszteletemet az új királyi herceg iránt.

A keleti bölcsek társasága halad tehát tovább a maga útján. Éjfél is elmúlik, amikor tovább indulnak. És a csodasorozat tovább folytatódik. Mióta lakott területen vándorolnak, eltűnt a

vezércsillag az égről. Most azonban azt veszik észre, hogy a király-csillag ismét fent ragyog az égbolton, és mintha még pulzálna is a fénye. Szinte sürgeti és vonzza őket, hogy – gyerekek bátran, közel a cél!

Útközben megbeszélik, amit valamennyien láttak, hogy a király szemében alattomos, gyilkos fény lobogott, amikor arról az új királyról esett szó.

Ha megtaláljuk, dehogy megyünk mi vissza a palotába! Irány haza, hogy mindenkinek elbeszélhessük rettentő és gyönyörűséges élményünket.

Halad előttük a csillag, ők pedig boldogan poroszkálnak utána. Egyszer csak birkanyáj bégetésére lesznek figyelmesek. Ők már semmin sem csodálkoznak. Ha az égiek ide hozták őket, itt lesz a találkozás az új égi királlyal.

Záró fejezet

Betlehem városkája szomszédságában dimbesdombos legelő. Egy fucsoport közelében sík terep. Fölötte mintha felhők kavargása látszanék, de ez inkább csak gomolygó fényes pára, mert az ég egyébként tele milliányi csillaggal.

Ahol a légmozgás látszik, mintha az egyik legfényesebb csillag egészen közel szállna a földhöz, és egy nyíllövésnyi magasságban megállna, hogy onnét szórja a tündöklő fényt arra a tájra, ahol játszódik a történet, hogy egy csapat pásztorember megy sietve a város felé. Újuknak célja van már.

Az égből karének harsog hatalmasan, majd egy tiszta hang beszél hozzájuk. Értik és fogadják. Már nem félnek. Túljutottak a riadalmon. Indulnak, mennek, látják is már az istállót, ahonnan szintén világosság süt ki a mezőre.

Feltűnik szemközt egy másik kis csapat is. Ló, teve, öszvér, valóságos karaván. És magas rangú emberekre jellemzően díszes turbánok, süvegek a fejükön. Színes tógák lebegnek rajtuk. Leszállni készülnek. Megérkeztek.

Az istállóban csend, majd halk beszélgetés. Gyermek-gügyögés.

Aki oda belép, mind leborul a földre, a kis királyfi és az édesanya közelében. Fölkelnek, s kezdik előszedni hozott kincseiket. A távolkeletiek aranyat, tömjént és mirhát, a helyi pásztor emberek pedig a maguk egyszerű elemózsiáját. Mindent odaraknak az illatos szalmára, majd egy közismert születésnap dallal is kifejezik örömeiket és jókívánságaikat a mindenség Királyának földre szállt Egyszülöttje előtt.

Mert „méltó” ő arra, „hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!”

G. S.

GERZSENYI SÁNDOR

Megérkezett!

Békességet hozott nekünk,
Az ő békességét.
Nem úgy adta, mint a világ.
Ismerjük személyét.

Ő a megígért Messiás.
Megérkezett végre.
Nem paplanos ágyba, hanem
Egy öl sötétjébe.

Éjszaka történt. Csillagok
Ragyogtak az égen.
Kitűnt egyik a sok közül,
Alászállt egészen.

Betlehemben történt. Ez egy
Kicsiny, régi város.
Hogy ment végbe? Ismeretünk
Felszínes, hiányos.

Egyszer csak már bepólyálva
Feküdt a jászolban.
Angyalkezek művelhették,
Hogy minden „pászoljon”.

Sürgés-forgás kezdődött. – Mert
Lám, pásztorok jönnek.
Amott távol egy karaván!
Érkeznek a bölcsek.

Bemennek az istállóba
Térdelve, hajolva.
Nem sietve, hangoskodva. –
Komótosan, sorba.

Elhozta az ajándékát
Mind, ahogyan illik.
Arany, tömjén, mirha, bárány,
Orda, tejes ibrik...

Hálásan tevékenykedik
A fiatal asszony,
Derús arccal mosolyog, hogy
Örömet fakasszon.

Mindezeket megőrzi és
Forgatja szívében,
Hiszen minden úgy lett, amint
Megígérte Isten.

A herceg életútja

Könnyek

Egy könnycsepp csordult ki a herceg szeméből és csak hullott, hullott végig a meredek sziklafal mentén egyenesen a méltóság-teljesen hullámozó mélytisztá habokba. Abban a pillanatban, ahogy a cseppnyi sós fájdalom feloldódott az óceán végeláthatatlan vizében, szívdobbanásszerű morajlás tört a felszínre a mélységek fenekéről. A szél felerősödött, a part menti fák levelei elnehezült sóhajtást visszhangoztak egymásnak, ágaik recsegve-roppogva vonaglottak, a hullámokból pedig kirajzolódott az Óceánok Fejedelmének hús színekben játszó alakja. Habkezelével gyengéden végigsimította a herceg meztelen lábfejét, és hangjában eddig nem ismert nyugtalansággal a herceghez fordult:

– Aióni, kedves hercegem, mi történt, mi a baj?! Sohasem láttalak még ilyennek. Ma még nem is játszottunk, mégis nedves a szemed, mit jelent ez? Olyan furcsán érzem magam, nem érzem...

A herceg felemelte kecses fejét, de mindig mosolygós és nyugalmat árasztó tekintetét most mintha ezer súly húzta volna lefelé. Mélyen a Fejedelem szemébe nézett, majd ismét lehorgaszott a fejét. Tekintete a hullámokba révedt, már valahol egészen máshol járt.

Aióni herceg a Boldogok Szigetének uralkodója volt. Minden, ami csak élt és mozgott a Boldogok Szigetén, az a hercegnek köszönhette a létét, Aióninak ugyanis volt egy különleges képessége: bármi, amit csak határtalan képzeletével kigondolt, az testet öltött, valósággá vált és életet nyert, ha ő úgy akarta. Ezért amikor egy napon, az idők kezdetén apja, Theó király, a mindenség atyja megkérte és felhatalmazta őt, hogy képzeletének szülőiteit valóra váltsa, örömmel engedelmességedet, és csodaszép gondolataiból életre kelt a Boldogok Szigete. Mivel Aióni fantáziája nem ismert határokat, a sziget folyton nőtt. Egyre újabb és újabb lények letek otthonra benne, akik ismét csak a hercegnek köszönték a létüket, és örökkévaló hálával szerették és tisztelték őt. A halál gondolatát nem ismerték, ez ugyanis Aióni legmerészebb gondolatai között sem bukkant fel. Így tehát a herceg a Boldogok Szigetének boldog uralkodójaként szívesen barangolt teremtett világában, és beszélgetett, játszott, időt töltött teremtményeivel. Kedvenc helye, ahol a legszívesebben időzött, az óceán partján emelkedő meredek sziklafal egy kiszögellése volt. Valahányszor eljött erre a helyre, a sziklaperemen álló két fa meghajtotta magát előtte, és lombos ágaikból kényelmes karosszéket fontak szeretett hercegüknek, melybe Aióni jólesően belesimult. Tekintetét elveszítette valahol az ég és a víz határán, gondolatait pedig kivetítette a végtelenkék vászonra, és csak festett és festett. A Boldogok Szigete így lett új tájakkal és lényekkel egyre gazdagabb és virulóbb.

Aióni sóhajtott egy nagyot, visszarévedt gondolataiból, és így szólt az Óceánok Fejedelméhez:

– Kedves, jó Fejedelem! Veszélyben van a világunk.

– Hogyhogy, Hercegem, mi történt!?

Aióni az égre mutatott. – Látom minden gondolatotokat, tudom, hogy érzitek magatokat, és most valaki nagyon nem jól érzi magát. Végtelenen elszomorodott és megkeseredett. Csak nem tudom, miért.

– Ki az, Uram?

– Hübriasz, az északi népek fejedelme.

– Hübriasz...

Mire az Óceánok fejedelme felocsúdott a csodálkozásból, Aióni herceg mellett már ott állt Theó király és a herceg testvére, Hagió királyfi. Az Alkotók jelenléte újra nyugalommal töltötte el a Boldogok Szigetének felzaklatott lakóit. Aki csak tudott, odasietett köréjük, hogy meghallgassák Theó király szavait. Miután az Uralkodók a sziklaperemen megvitatták a továbbiakat, a szigetlakók felé fordultak, és Theó király teljes dicsőségében így szólt alattvalóihoz:

– Barátaim, ma valaki a szigeten elveszítette a boldogságát. Ez fáj mindannyiúnknak. Ám ami még rosszabb, hogy tőlünk akarja azt visszaszerezni. Hübriasz, az északi népek fejedelme ma sereget toborzott, hogy megdöntse a hatalmunkat. Át akarják venni a Boldogok Szigetének kormányzását. Ezt nem hagyhatjuk.

– Ekkor már minden szigetlakó szívében visszhangzottak Aióni herceg gondolatai:

– Háború lesz, háború.

Háború után, háború előtt

Lezajlott a Boldogok Szigetének nagy csatája. Aióni herceg ismét megszokott helyén ült a sziklaperemen, lombfonatú karosszékeiben, gondolatai pedig gyors egymásutánban villództak előtte az égi vásznon. Egyszer csak egy erőteljes, mégis gyengéd kéz nyugodott meg a vállán.

– Minden rendben, fiam? – kérdezte Theó király.

– Persze, de még sincs ez jól így. Szerettem Hübriaszt, nagyon szerettem. Napokat tudtunk átbeszélgetni mindenféléről. Teremtésről, uralomról, hatalomról, szeretetről...

– Hűségről.

– Igen. Csodáltam az értelmét, szinte ragyogott gondolkozásának világossága, letisztultsága. De természetesen tudom, hogy mindannyiunk érdekében ez volt az egyetlen lehetséges megoldás. A Sötétség Honában lesz idejük gondolkodni. De sohasem tudom majd elfelejteni, hogy mielőtt száműztem volna őket, a szemembe nézett, és azt mondta: gyűlöllek.

– Fiam,...

– Hiszen az én gondolataimból született meg! De én nem ilyennek gondoltam, és nem is ilyen volt kezdetben, nem ilyen.

– Fiam, tudom, hogy fáj, nekem is. Szörnyen. Ennek mégis így kellett történnie. De tudom, hogy már vannak új gondolataid. Mutasd!

– Aióni sóhajtott egyet, szája mosolyra húzódott, és az égi vásznon megjelent szín pompás képzeletének egy egészen új világa. Teljesen új lények egész sokasága, akik szinte megszólalásig hasonlítottak rájuk, az Uralkodókra. Művelték és gondozták a Boldogok Szigetétől nem messze, az óceánban fekvő saját kis szigetüket, kutatták annak felépítését és működését, szerették

egymást, de legfőképpen őket, az Uralkodókat. Théó király mosolyogva, csillogó szemmel nézte a szebbnél szebb képeket, majd megszorította fiának mindkét vállát, és a fülébe súgta: lásd hozzá!

Másnap reggel Aióni bevezette Tükörország új országába ifjú teremtményét, akit Timóteónak nevezett el, szépséges párját pedig Timaa-nak. Rájuk bízta Tükörország egész birodalmát, nap mint nap meglátogatta és tanította őket. Timóteó és Timaa pedig minden nap marasztalta, mert nem bírtak elszakadni a herceg gyönyörű történeteitől. Egy hűvös alkonyatkor, azonban, amikor Aióni épp hazaért tükörországi látogatásából, szörnyű gondolatok kezdték nyomasztani. Önmagát látta az eltorzult Tükörországban, Timóteó és Timaa fiainak kezei között.

A nagy út

Reggel Aióni herceg egyenesen apjához ment a Boldogok Szigetének királyi palotájába. Théó király palotájának erkélyén állt, és szemlélte ébredező országát. Aióni kilépett hozzá az erkélyre, és kiszakadt belőle mindaz, amit gondolataiban látott, de apja csendre intette.

– Tudom, Fiam. Tudtam, hogy látni fogod. Hübriasz visszatért, és gonosz fortélyal lépre csalta Timóteót és Timaa-t. Most már – bár nem akarják – akarataik ellenére szolgálniuk kell őt, amíg valaki meg nem szabadítja őket, és vissza nem hozza őket, de többé nem Tükörországba, hanem ide hozzánk. Mutasd hát, Fiam, mit láttál!

Aióni herceg lehajtotta a fejét, gondolatai pedig betöltötték az ébredező Boldogok Szigetének egét. Feltűnt egy csecsemő, Timóteó fajtájából, de mocskos körülmények között, egy istállóban. Aztán a csecsemőből kisfiú lett, aki egy hatalmas díszes épületben öreg embereket tanított. A következő képen a kisfiú már férfivá cseperedett, és járt-kelt Tükörországban – ami Hübriasz uralma óta csúffá lett, betegségek és fájdalmak országává – és beszélt az embereknek a Boldogok Szigetéről, akik szívesen hallgatták őt és a történeteit.

Meggyógyította az embereket, és meghallgatta a panaszait, beszélgetett velük, és elmondta nekik, hogyha elhiszik, akkor vele együtt egyszer eljuthatnak a Boldogok Szigetére, hogy örökké ott élhessenek betegségek és fájdalmak nélkül. Ezek miatt a beszélgetések miatt egyre többen hittek benne Timóteó fiai közül, és ünnepelték őt, mint a várva várt szabadítót. A következő képen, érthetetlenül, Timóteó fiai addig ütötték, verték ezt a kedves férfit, amíg meg nem halt.

Az utolsó kép visszavezetett a királyi palota erkélyére, ám akkor Aióni már mint győztes király tekintett le a Boldogok Szigetének lakóira, akik között már Timóteó fiai is boldogan ünnepelték őt.

Aióni felemelte a fejét és apja szemébe nézett. Sokáig, csendben álltak így, végül Théó király törte meg a hallgatást.

– Elmész értük? – kérdezte tágra nyílt szemekkel, fátyolos hangon.

Aióni herceg szeméből ismét egy könnycsepp gördült ki. Letörölte inge ujjával, vett egy mély lélegzetet, és szája mosolyra húzódott. Szemében valami új lehetősége csillogott, és így válaszolt.

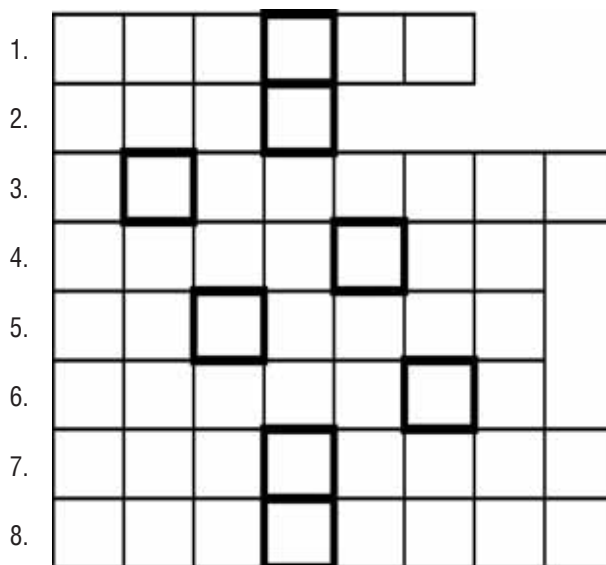
– Elmegyek.

Pafkó Tamás

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben minden vízszintes szó „A” betűvel kezdődik. A bekeretezett kockákban lévő betűkből egy új szó rakható ki, ami kapcsolódik Jézus születésének történetéhez. Megfejtésül küldjétek be ezt a szót és írjátok meg, hogyan kapcsolódik Jézus születéséhez. (Figyelem! A bekeretezett betűkből álló szót nem összeolvasni kell, hanem összerakni!)

1. A tanítvány Jakab az ő fia volt
2. Jézus ilyen nyelven beszélt
3. Ők hirdették Jézus megszületését a pásztoroknak
4. Dávid fia, aki fellázadt Dávid ellen
5. Nagyon szép és okos asszony, aki Dávid felesége lett
6. Feleségével együtt meghalt, mert hazudtak
7. Ő volt a császár Jézus születésekor
8. Idevalósi az az ember, akinek a sírjába Jézust eltemették

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2009. december 31.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése: Szőlőfürt. 4Mózes 13:23 Mózes kémekeket küld Kánaánba, akik az Eskől-völgyből lemet-szett hatalmas szőlőfürtöt ketten vitték rúdon.

Helyes megfejtést küldtek be:

Petrik Borisz (Őrbottyán), Bleda Nikolett (Kétegyháza), Lisztes Bernát (Békés), Kaszás Ágnes (Gödöllő), Asztalos Bogdán (Bp.), Kovács Ákos (Bp.), Szentesi Mira (Pécel), Szentesi Mollí (Pécel)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

KVÍZ KÉRDÉSEK

Érdekességek a Bibliából

A mostani kérdéssorozatot Kalmár Gyula olvasónk gyűjtése alapján állítottam össze. A megszokottól eltérően a mostani kérdéssor nem feleletválasztásos, hanem a feltett kérdésre vár választ igehely megjelölésével.

Beküldési határidő: 2009. december 31.

1. Hol olvasunk a Bibliában csigalépcsőről?
2. Mózesen kívül kinek mondták, hogy oldja le a saruit, mert szent hely az, ahol áll?
3. Mit ír a Biblia a marokkói sáskáról?
4. Kiről van megírva: „kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen”?
5. Ki imádkozott úgy, hogy arcát a térdei közé hajtotta?
6. Kiről mondja a Biblia, hogy úgy fogják eltemetni, mint egy szamarat?
7. Kiknek vágták le a kezük hüvelykujjait és a lábuk nagyujjait?
8. Kik közül került ki a hétszáz válogatott balkezes?
9. Hol olvasunk a Bibliában tejszínről?
10. Mi a szövetség sója?
11. Ki akart azon az áron szövetséget kötni, hogy kiszúrja a szövetséget ajánlók jobb szemét?
12. Ki találkozott az Úr seregének fővezérével (Károli-fordítás)?
13. Kinek mondta az Úr, hogy emberi ganéjon süsse meg kenyerét?
14. Károli-fordítás: „ennek szája szól amannak szájával” – hol van megírva?
15. Hol van megírva, hogy az Úr megver tébolyodással?
16. Melyik hajó címerében voltak dioszkurok?

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/b Kerit-patak, (1Kir 16:3); 2/d Jordán, (Mt 3:13); 3/b Dántól Beérsebéig (pl I.Sám 3:20, de több helyen is Sámuel könyvében, de elfogadott a 3/a is); 4/c Jezréel (1Móz 2:10–14); 5/a Jabbók patak (1Móz 32:23); 6/c Ámós (Ámós 5:24); 7/b Eufrátesz (Jel 16:12); 8/d Hétszer (2Kir 5:14); 9/a Első (2Móz 7:17); 10/c Sós-tenger (pl. 1Móz 14:3); 11/d Egyiptom folyója és az Eufrátesz között (1Móz 14:18); 12/c Vörös-tenger (a város neve: Ecjón-Geber, 1Kir 5:26).

A megfejtést beküldték: Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

Kedves Rejtvényfejtők!

Értesüléseim szerint kisebb országos mozgalmat indított el a múltkori kvíz 3. kérdése, ami a Jordántól nyugatra eső terület nevét illeti. Többen mondják, hogy Tírusz és Szidón legalább annyira helyes válasz, mint a Dántól Beérsebéig. És ez tényleg igaz. Tehát a helyes válasz lehet ez is. Nem állt szándékomban megteveszteni a rejtvénykedvelőket, de annyira az izraeli törzsek által felosztott területekre koncentráltam, és a Tírusz és Szidón annyira adódott, mint válaszalternatíva, hogy ez egyszerűen elkerülte a figyelmemet.

Egy pozitívum volt a dologban, hogy e kérdés kapcsán az átlagosnál többet forgatták a Bibliát a rejtvénykedvelők. És mivel egymás által épülünk, ez nekem is egy tanulság.

Dr. Sajben Klára

Új HÉTHALMI CD karácsonyra

„A világ Üdvözítője”

Az elmúlt év karácsonyára jelent meg Dr. Héthalmi Páth Károly zeneszerző művész-tanár születésének 100. évfordulója alkalmából a „Maradj velem!” című CD és DVD. Kiváló művészek, zenészek, énekesek fogtak össze Pesterzsébeten. A 26 Héthalmi-mű igazi zenei élményt és hitbeli megerősödést jelentett mindazoknak, akik részt vettek a bemutatón, vagy megvásárolták a főlvételeket. (Még néhány példány kapható!)

Az új CD és DVD címe: „**A világ Üdvözítője**”. Igazán értékes karácsonyi ajándék lehet minden evangéliumi zenét kedvelő testvérnek, rokonnak, barátoknak.

Néhány cím: *A világ Üdvözítője* (orgona-szóló), *Már megjött szép fényességgel...* (hegedűszóló, zongora), *Fenyőág – „Csillagvilágos téli este van...”* (tenorszólo, zongora), *Ragyogj, Te fényes csillag...* (női kar), *Hálaadó zsoltár* (kórus, orgona), *Mi hozzád von...*, *Isten nagy szerelme...* (kórus), *Boldogság szép hazája...*, *Ó, mily dicső lesz az a nap...*, *Ó, én Uram...* (baritonszólo, zongora), *Fohász* (kórus, zenekar, tenorszólo), *Halld, csak halld...*, *Még egy éneket...* (férfikar), *Nem arany és nem ezüst...*, *Igaz leszek...* (baritonszólo, zenekar), *Minden szerinted legyen Uram...* (zongoraszólo), *Kármel hegyén kél a nap...* (fúvósok), és még néhány remek zenekari darab.

A CD november végétől kapható, akár a gyülekezet, akár a Jó Pásztor könyvterjesztésében. Ára: 2300 Ft. A DVD a jövő év elején, élő hangverseny főlvételeként készül el.

Köszönet az 1%-ért!

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány az SZJA 1 %-os felajánlásokból 2008-ban átutalt 540 616 Ft-ot teljes egészében a Szőkepuszta-libickozmai Napsugár Gyermektábor építési költségének fedezésére fordította.

Ugyanebben az időszakban a Jó Pásztor Alapítvány az átutalt 302 183 Ft-ot a Jó Pásztor című lap előállítására költötte. Ezúton is szeretnénk megköszönni a gyermek-tábor és az újság kiadásának segítségét mindazoknak, akik szívükön viselik ezt a missziót, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

Karácsonyi akciós könyv-, CD- és DVD-ajánló

Gerzsényi Sándor: A századik

Hívő gyermekversben mindig nagy a hiány, különösen ünnepek táján. Gerzsényi testvér gyermekeknek szánt versei biblikusak, kedvesek, játékosak, humorosak. Ezek a versek értékörzők, miközben nagyon is újak, frissek, üdék. Aki a kezébe veszi a szép kiállítású könyvet, aligha tudja letenni.

**A/5, 216 oldal, képekkel és színes borítóval,
akciós ár: 1490 Ft**

* * *

Dr. Almási Mihály: Ezredfordulók

Karácsonyi témákkal is foglalkozik a 400 oldalas, több mint 300 színes képpel illusztrált, reprezentatív kötet. Olvashatunk benne az Úr Jézus születésének pontos idejéről, a betlehemi csillagról és számos közösségünket érintő témáról. A szerzői ajánlásban ez áll: „Ajánlom mindazoknak, akik a történelmet az élet tanítómesterének tartják, akik a jelenben imádkoznak és dolgoznak a jövőért, nemzetünk erkölcsi megújulásáért és fennmaradásáért.”

**B/5 400 oldal, színes borítóval,
akciós ár: 1900 Ft**

* * *

A hegyi kunyhó

Egykor Hollandiában úgy próbáltak védekezni az evangéliumi puritán mozgalom terjedésével szemben, hogy a hívő családokat – addigi lakóhelyük elhagyására kényszerítve – hajóra rakták és száműzték őket Kanadába.

Palkron Kaleb és családja egy volt a több száz család közül, akik Kanada vadregényes hegyei között keresték a megélhetés lehetőségét. Gigászi küzdelmet vívtak a természet vad erőivel. Az eredetileg a múlt század első felében a Magvető Kiadónál megjelent elbeszélés szereplőinek vezéregyje: „Az igaz ember hitből él!”

**A/5 80 oldal, színes borítóval,
akciós ár: 490 Ft**

* * *

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden

A könyv „műfajilag” leginkább hálaáldozat kíván lenni Isten különös gondviseléséért, amelyet a szerző saját életében éppúgy megtapasztalt, mint az elmúlt századokban ősei.

A szerző mély betekintést enged saját lelkébe, örömeibe és bánataiba, amiket a rendkívül változatos életpályán bekövetkezett kívánatos és nemkívánatos események váltottak ki belőle. Ez a könyv üzenet lehet fiataloknak és időseknek, érkezőknek és távozóknak, hívőknek és hitetleneknek, azoknak, akik megtalálták Krisztust, és azoknak, akik keresik.

**B/5 783 oldal, 250 fekete-fehér és 300 színes fényképpel
akciós ár: 2900 Ft**

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland

Science fiction vagy valami más? Mese vagy nem? És ha nem, akkor mi? – Ilyen és hasonló kérdéseket tesz föl az olvasó, miközben nem tudja letenni a szépen illusztrált könyvet, amelynek első kiadása az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg. Magyarországon jónak láttuk bilingvisként közreadni, hisz így az angolul tanuló elmélyíthetik tudásukat, a magyarul „tanuló” másod- és harmadgenerációs emigráns magyarok pedig gyakorolhatják szüleik, nagyszüleik anyanyelvét. Arra az etikai tartalomra pedig, amely a könyvet jellemzi, mindenkinek, mindig és mindenütt szüksége van. A szerző jó „idegenvezetőnek” bizonyul a szokatlan „terepen”.

**A/5 128 oldal, képekkel és színes borítóval,
akciós ár: 900 Ft**

* * *

„Jó Pásztor, Jézus...” CD

A CD-n a Jó Pásztor témakörben vegyeskari, férfikari feldolgozások, gyermek- és ifjúsági énekek hallhatók szimfonikus zenekar, vonósok, fúvósok, illetve orgona és zongora közreműködésével, továbbá ének- és hangszerszólók.

30 ének, 70 perc, akciós ár: 1900 Ft

* * *

„Emlékezz vissza az útra...” CD

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet 120 éves jubileuma alkalmából jelentette meg alapítványunk ezt a CD-t. A klasszikus és evangéliumi zeneirodalom gyöngyszemeiből válogatott darabok sorát színesítik teljesen új énekek, és feldolgozások vegyeskarra kamarakórusra, orgonára, vonós és fúvós hangszerekre. A zenei rendező Tóka Szabolcs orgonaművész-zeneszerző testvérünk.

23 ének, 70 perc, akciós ár: 1900 Ft

* * *

„Maradj velem!” CD és DVD

Dr. Héthalmi Páth Károly születésének 100. évfordulójára rendezett centenáriumi hangversenyen professzionális minőségű CD és DVD készült, melyet mindenkinek szeretettel ajánlunk. Vegyeskar, női, férfi- és gyermekkar, zenekar, orgona, zongora, trombita, fuvola, férfi dupla kvartett, tenor- és bariton szóló szerepel a főlvételen.

25 ének, 73 perc, ára: 2000 Ft

* * *

Napsugár Gyermektábor

Szőkepuszta – Libickozma 2008, DVD

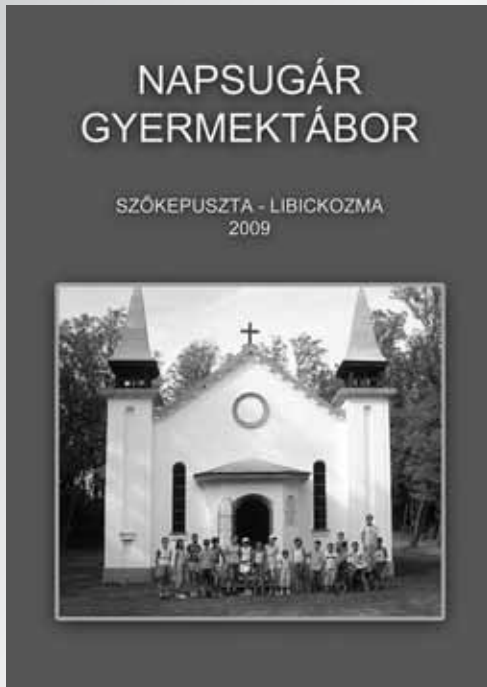
Remek filmösszeállítás készült a gyermekhestről, sok humorral, tanulsággal. A vidám film betekintést enged a tábor mindennapjaiba, bemutatja a környéket Koppány ősi várától a szőkepusztai imaházig, a magyar őshonos állatoktól a fejedelmi jurtáig.

Ára: 1500 Ft

**Kiadványaink megrendelhetők: Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279. • Tel.: 06-20/886-0712 • E-mail: jopasztor@baptist.hu**

Új DVD a II. Szőkepusztai Gyermektábor életéről

Remek filmösszeállítás kapható a gyermekhétről, sok humorral, tanulsággal. Köszönet érte az alkotóknak (Kovács Árpád, Somogyi Sándorné, Somogyi Donát). A filmet egy színes album egészíti ki. Felőttek és gyerekek egyaránt élvezhetik a különféle programokat, kirándulásokat és a táj szépségét.

NAPSUGÁR GYERMEKTÁBOR II.
Szőkepuszta–Libickozma 2009
A DVD ára: 2000 Ft

Kiadványaink megrendelhetők:
Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279
Tel.: 06-20/886-0712
E-mail: jopasztor@baptist.hu

5 évfolyam Jó Pásztor – egy kötetben

Azoknak, akik szeretik egy kötetben látni, lapozgatni, és olvasni az evangéliumi folyóiratokat, szeretettel ajánljuk a Jó Pásztor első 5 évfolyamát kemény kötésben, arany nyomással, **2800 Ft** önköltségi áron.

Hasznos karácsonyi ajándék is lehet!

A könyv megrendelhető:
Jó Pásztor Alapítvány • 1751 Budapest, Pf. 279
Tel.: 06-20/886-0712 • E-mail: jopasztor@baptist.hu

Ezzel a jubileumi képpel köszöntjük a bükkzsérci testvéreket, amely a gyülekezet alapításának 100. évfordulóján készült, 2009. július 21-én az imaház előtt.

Továbbra is ingyenes a „Jó Pásztor”

Pénzügyi, gazdasági, de leginkább erkölcsi problémákkal terhes az egész világ. Magyarország se kivétel.

Hálásak vagyunk adakozó Testvéreinknek azért, hogy immár a 6. éve megjelenő újságunkat, a Jó Pásztort szívvel-lélekkel támogatják. Ez a lap továbbra is a bibliai igazságok, a hagyományos, de élő baptista hitelvek és életvitel sajtóorgánuma kíván lenni. Biztosak vagyunk abban, hogy a mi Urunk is jónak látja ezt a missziót, azért buzdítja testvéreinket adakozásra. Köszönjük mindazok nevében is, akik nem tudnak előfizetni, így viszont ingyen megkapják. Rendszeresen kapunk köszönőleveleket tőlük. Az újság eljut a Kárpát-medence minden magyarlakta vidékére, Nyugat-Európába és Amerikába is. A költségeink igen tetemesek (2000 példány előállítás és postázása), de eddig még mindig fedezték az adományok a kiadásokat. A lapot a továbbiakban is ajándékba küldjük mindenkinek, aki kéri, de örömmel és hálás szívvel fogadunk minden támogatást. Tudjuk, hogy Isten elég gazdag arra, hogy „Rátok áraszsa minden áldását” gazdagon. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy végezhetjük ezt a missziót.

Testvéri szeretettel a szerkesztőségi munkatársak nevében is:

Dr. Almási Mihály lelkipásztor-szerkesztő

Élő közvetítés istentiszteletekről

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható baptista istentisztelet az interneten (www.erzsebet.baptist.hu). A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek, és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmakon. Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét!

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

VÁGYOM A CSEND UTÁN

Asztalomnál ha fölemelem a fejem, hét hatalmas tízeleletes panelra látok rá ablakomon keresztül. Forgalmas út vezet el előttiünk, szinte állandó rajta a gépkocsi-folyam. Le és föl vagy hatféle számozású buszok dübörögnek, az enyhe kaptatón felpörgetve a gépek motorját.

Kerületünkben igen gyakori a rohammentő süvöltő hangja, időnként tűzoltókocsi csörömpöl harsogón. Csak éjszakára halkulnak el a betonzsungel riasztó rikoltásai, jajongó hangjai. Akkor meg egy-két ide tévedt bórruhás motoros hím próbálja tudtul adni sok-ablakos világunknak, hogy még ebben a zárt gettóban is lehet százhetvennel száguldozni.

Itt kezdődik a vallomásom.

Szeretem az Úr házának drága csendjét. Véletlenül belekoppán cipőm az egyik szék lábába. Visszhangzik az apró zaj a még félhomályos teremben. A gondnok a szószékhez tipeg, megkocogtatja a mikrofont, van-e adás. Néhány könyvet a megszokott helyekre csusszant, hogy aki ott ül majd, szebben tudjon énekelni a saját „zöld”-jéből.

Betelepszem én is a székemre, lehajtott fejjel imádom a hajlék Urát. Hangtalanul végiggondolom napomat, hálálkodom, új üzenetért fohászokodom. Bólintok balra, megjött a „szomszéd”, aki huszonöt éve mindig a széksor belső szélén foglal helyet. Jobbra egy ifjú énekesnek intek a kezemmel. Örülünk egymásnak, mosolygunk.

Az orgonista is a helyére baktat. Padja kissé nyikorog eleinte, de aztán megnyugszik. Az atyafi beállítja a regisztereket. Dörzsöli a tenyerét, próbálgatja fagyos ujjait, vajon mozogna-e még. Majd egy régi ének dallama csendül, diszkrétén, hogy ne zavarjon senkit, de vegye az adást, aki már megérkezett.

Én is rögtön mondom szótlánul az ismert szöveget. Azon kapom magam, hogy már megint imádkozom, csak most az énekítő mondataival. „Lelki fejemmel” bólogatok. Milyen igaza van a szerzőnek! Pont ezt akartam én is mondani... Köszönöm, Atyám!

Elmúlt napomra gondolok. Elmélkedem. Hordozó Uramra tekintek szív-szememmel. Álmélkodom. Belépnék a szentek szentjébe. Alázattal, óvatosan ólálkodom. Méltó leszke megérinteni lábának saruját? Fohászokodom. Uram, nem vagyok méltó. Csak szólj egy szót, s meggyógyulok. Gyógyít a csended. Könnyezve hálálkodom.

G. S.

GERZSENYI SÁNDOR

Álom-ima

Éjjel van. Csillagok.
Vén pásztor, itt vagyok.
Ha te volnál a bölcs,
Lásd, én verset írok,
Míg az égbolt csillog.
Te új éneket költö.

Szállnak a fellegek.
Minden szív sír, remeg.
Érkezik a hajnal?
Nem hajnal. Csillag ez!
Nyájamhoz közeleg.
Csöndben, nem robajjal.

Harmat hull. Nyájamon
Nagy bú ül. Láthatom:

Nincs békéjük. Félnek.
Várják a Messiást.
Egyikük így kiált:
Jössz már?! – Még remélek...

Sustorgó hang neszez.
Közelgők lépte ez.
Valakik csoszognak.
Nem látnak. Tétovák.
Keresik otthonát
A mennyből kapottnak.

Ő így szól: Itt vagyok.
Jöjjetek. Lássatok.
Égi Atyám küldött.
Eljöttem. Higgyetek!
Szentséges kincsetek:
Elhoztam az üdvöt.

Pécs, 2009. okt. 30.

AZ ESTI HARANG

Szöveg: Vigh Dániel (1999)

Zene: F.ABT

Elő- és közjáték

Hangszerelte: Tóka Szabolcs

Oly

1. bim-bam, bim-bam, bim-bam, bim-bam, Is -
szé - pen szól az est ha - rang, 2. az Is - ten há - za nyit - va van. Ott
3. az Úr nagy nap - ja kö - zel van. Tisz-

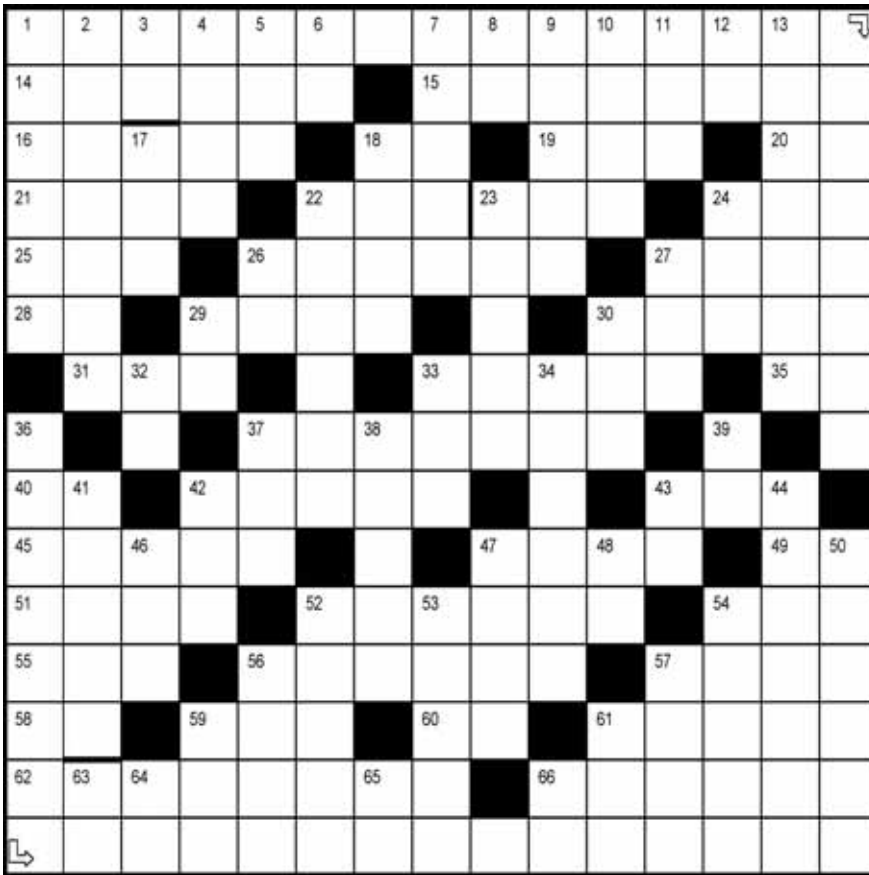
ten há - zá - ba hí - vo - gat, Jer - tek, meg - fá - rad - tak.
vár rád Jé - zus, a Ki - rály, Ő né - ked meg - bo - csát. Oly
títsd ki jól fe - hér ru - hád, Így várd az ég U - rát.

1-2 az Úr - nak há - lát szív - ből zeng, i -
szé - pen cseng, oly szé - pen zeng
3. fe - hér ru - hád tisz - ta le - gyen, így

mád - já - tok az
vár - já - tok az ég U - rát, az Is - ten szent Fi - át.

Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2009. december 31.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:
Az Úr dicséretét hirdeti ajkam. Áldja mindenki az ő szent nevét mindörökké! (Zsoltárok 145:21)

Helyes megfejtést küldtek be:

Kovács Bálint* (Újkígyós), Mihály Sándor* (Szada), Gulyás Ernőné* (Bp.), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Gáll Lajos* (Debrecen), Czap Elekné* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Török Sándor* (Debrecen), Serestyén Gyula* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Gaál Miklósné* (Tard), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Gyarak Mihályné* (Békés), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Lőrík Jánosné* (Bp.), Dan Imre* (Komló), Polányi István* (Bp.), Harsányi László* (Bp.), Polányi Károlyné* (Bp), Barabás Hajnalka* (Tuzsér), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Varga Lajosné* (Isaszeg), Vajda Jánosné* (Orgovány), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Lázi Tóth Julianna* (Bp.), Spangenberg Rudolf* (Komló), Petrik Borisz* (Órbottyán), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Jobbágy Csongor (Bp.), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp.), Pócsi Lajosné (Hajdúszoboszló), Feik Jánosné (Pécs-Somogy), Juhász János (Kiskunhalas), Körömi Károly (Monor), Kissné Ady Anna (Békés), Szabó László (Újkígyós), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Szabó Sándor (Veresegyház), Kerekes Béláné (Mágocs), dr. Varga Lászlóné* (Pécel), Kovács Ákos* (Bp.), Kovács Imréné* (Ráckepest), Dan János* (Békés), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Andrásik család* (Sződ), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Radványi József* (Sajóecseg), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Bathó Erzsébet* (Komárno), Landech Imréné (Komló), Joó Attila (Budakeszi)

Könyvjutalomban részesült:

Mihály Sándor (Szada), Gaál Miklósné (Tard), Jobbágy Csongor (Bp), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Lőrík Jánosné (Bp)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldtük el.

* * *

Miután ez a lap a szokottnál korábban jelent meg – a rejtvényfejtési határidő előtt –, azok névsorát a következő számban fogjuk közölni, akik lapzárta után küldték be megfejtésüket.

KERESZTREJTVÉNY

Az igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jelezzük. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers második része 14. Jób egyik barátja 15. Az ércbíró neve, amit a nép imádozott Ezékiás idején – ford. 16. Saul leánya, Dávid felesége – a második mgh-n ékezet hiány 18. Római 1500 19. Testrész 20. A radon vegyjele 21. Dávid atyja 22. Minőségellenőrzés – régebbi rövidítéssel 23. Főszőlőmester – más szóval 24. Budapesti futballklub 25. Kanállal szed 26. ...-Sarézer, babiloni fejedelelem – ford., Kár.-ford. sz. 27. Van ilyen levél is 28. Az izráeli év egyik hónapja **29. A megfejtendő igevers harmadik része** 30. Fősvény – ford. 31. Ezékiás király anyja 33. Péter másik neve – ford. 35. Téli sporteszköz 37. Itt búcsúzott el Jézus a tanítványaitól mennybemenetele előtt 40. Kettőzve: édesség 42. E patak mellett mérszárólták le Baál próféta Illés idejében 43. A nagy szenvedő 45. Efézusi foglalkozás 47. Jósias király atyja – Kár.-ford. sz. 49. A kasban van! 51. Összegabalyodott rost! 52. Dániel egyik társa – Kár.-ford. sz. 54. Kisteherautó márka 55. Izráel egyik törzse 56. Móreseti származású próféta 57. A-val a végén: Pest megyei település 58. Szíj 59. Kacat 60. Elem! 61. Erről a hegyről láthatta meg Mózes az ígért földjét – névelővel 62. ...-ten-

ger, a Genezáret-tó másik neve 66. Dátán társa a Mózes elleni lázadásban

Függőleges: 1. Jób egyik leánya, aki a megpróbáltatások elmúlta után született 2. Áron felesége 3. Római 51 4. Többek között az ő fiait figyelmeztették Gedaliás helytartót az ellene készülő merényletről – Kár.-ford. sz. 5. Kanálban van! 6. Tűzi egynemű betűi 7. A halottidéző asszony idevalósi volt – Kár.-ford. sz. 8. Libahang 9. Pál is járt ebben a városban egyik misszióútja során 10. Megtalálja a foltját 11. A kiút vége! 12. Kén és hidrogén vegyjele 13. Ő jegyezte le a Rómaiakhoz írt levelet – Kár.-ford. sz. 17. Az egyik végtag 18. Távozik 22. Vasat vonzó anyag 23. Argentín elnök, felesége a népszerű Evita volt 24. UZK 26. Igavonó állat 27. Ragadozó madár 29. Szólit – régiesen 30. A Mária egyik beceneve 32. Tág 33. Indiai kenyér 34. Hely, ahol Jonatán győzött a filiszteusok felett – Kár.-ford. sz. **36. A megfejtendő igevers negyedik része** 37. Belga, olasz, svéd autótól 38. Tyúk teszi 39. Étélizésítő 41. Ahasvérus király felesége – ford. 42. Sálát készít 43. Jani egynemű betűi 44. Bűnöző, akit Jézus helyett szabadon engedtek 46. Húz 47. Sém egyik fia 48. Indíték 50. Az egyik bűnös város 52. Dávid szőlőinek felügyelője 53. A-val a végén: Sámson romlásba csábítója **54. A megfejtendő igevers első része** 56. Alvás alatti történet – ford. 57. Kén, nikkal, nitrogén 59. Lyuk – népiesen 61. Habos közep! 63. Az arany vegyjele 64. Lent páratlan betűi 65. A katlanban van! 66. Az argon vegyjele